HAKİKAT-İ MUHAMMEDİYYE'NİN ASLI

Eûzu Billahimineşşeytânirracîm Bismillahirrahmanirrahîm.

Ve-l hamdulillahi Rabbil alemîn. Vessalatu vesselamu alâ Seyyidina Rasulullah.

Bu risalenin konusu sevgili Peygamberimiz Muhammed (sas)'in hakikatinin aslı hakkındadır. İnşaallahu Teala konuyu Kur'an ve hadisler ışığında işleyeceğiz.

Abdur-Rezzak, Câbir ibn Abdullahi el-Ensarî (ra)'nin şöyle dediğini rivayet etmiştir: **"Ya Rasulallah, bana, Allah'ın ilk yarattığını bildirir misin?" Bu sual üzerine Rasulullah (sas) şöyle dedi: "Ya Câbir, muhakkak ki Allahu Teala herşeyden önce Kendi Nûr'undan senin Peygamberinin Nûr'unu yaratmıştır. Sonra Allahu Teala bu Nûr'u kudretiyle dilediği kadar gezdirmiş ve dolaştırmıştır. O anda ne zaman vardı ne levh, ne kalem, ne Cennet, ne Cehennem, ne mülk, ne gök, ne yer, ne güneş, ne ay, ne cin ne de insan. Bunların hiçbiri yoktu. Nihayet Allahu Teala mahlukatı yaratmak istediğinde bu Nûr'u dörde böldü:**

- **Birinci bölümden Allahu Teala Kalemi yarattı.**
- **İkinci bölümden Levh-i Mahfuz'u yarattı.**
- **Üçüncü bölümden Arşı yarattı.**
- **Dördüncü bölümden Allahu Teala dört bölüm yarattı:**
- **Birinci bölümden gökleri yarattı.**
- **İkinci bölümden yerleri yarattı,**
- **Üçüncü bölümden Cennet ve Cehennemi yarattı.**
- **Dördüncü bölümden yine dört bölüm yarattı:**
- **Birinci bölümden mü'minlerin basiret nûr'unu yarattı.**
- **İkinci bölümden mü'minlerin kalp (marifet) nûr'unu yarattı (yani Allah'ı bilme nûr'unu).**
- **Üçüncü bölümden O'nların ünsiyet yani beşeriyet nûr'unu yarattı, o nûr ise tevhid'dir: LA İLAHE İLALLAH MUHAMMEDUN RASULULLAH vs.**

Başka bir rivayette de Câbir (ra)'in sorusu üzerine Rasulullah (sas) şöyle demiştir: **"Allah'ın yarattığı ilk Nûr senin Peygamberinin Nûr'udur ya Câbir. O'nu yarattı ve O'ndan her hayrı yarattı ve sonra herşeyi yarattı. Ve Allah O Nûr'u yarattığında O'nu Kurb Makamı'na yani yakınlık makamına getirdi. Kurb Makamı'nda onikibin yıl bekletti. Daha sonra O Nûr'u 4 kısma ayırdı. Arşı bir bölümden yarattı, kürsiyi ikinci bölümden ve arşı taşıyanları (melek) ve kürsi hazinelerini ikinci ve üçüncü bölümden yarattı. Dördüncü bölümü ise onikibin yıl yakınlık makamında bekletti ve sonra o bölümden dört bölüm yarattı:**

Birinci bölümden kalemi ve diğer bölümden levhi yarattı ve dördüncü bölümü havf (korku) makamında onikibin yıl bekletti. Sonra O'ndan dört bölüm yarattı. Bir bölümden melekleri, bir bölümden güneş ve ay'ı bir bölümden gezegenleri ve dördüncü bölümü ise Reca (rica) Makamı'nda onikibin sene bekletti. Sonra O'nu dört bölüme ayırdı. Bir bölümünden aklı yarattı, bir bölümünden ilim ve hilim (sabır-sukunet-ve ılımlılık) yarattı, bir bölümünden

ismet (günahsızlık) ve başarıyı yarattı ve dördüncüsünü Haya Makamı'da onikibin yıl bekletti. Sonra Allahu Teala O'na baktı Haya Makamı'nda ve O Nûr'dan ter gibi buhar çıktı ve su damlacıkları gibi yüzyirmidörtbin damla damladı. Her damladan Allahu Teala nebi ve rasullerin (as) ruhlarını yarattı. Peygamberlerin (as) ruhları nefes aldı ve o nefeslerden Allahu Teala kıyamete kadar (gelmiş ve gelecek) velilerin, başarılıların (murada erenler), şehit ve itaatkarların ruhlarını yarattı. Arş, kürsi, nûr'umdandır, ruhlar nûr'umdandır, madde nûr'umdandır, yedi göklerin melekleri nûr'umdandır, Cennet ve lezzetleri nûr'umdandır. Güneş, ay ve gezegenler nûr'umdandır, akıl, ilim ve başarı nûr'umdandır, nebi ve rasullerin ruhları nûr'umdandır. Şehid ve salihler nûr'umun neticeleridir. Sonra Allahu Teala onikibin perde (hicab) yarattı. O dördüncü Nûr'u her perde önünde bin yıl bekletti. O perdeler ise kulluk dereceleridir. Keramet, Heybet, Rahmet, Refet, İlim, Hilm, Dürüstlük, Sükunet, Sabır, Sıdk (doğruluk) ve Yakîn Perdeleri.

O Nûr Allahu Teala'ya her perdede bin yıl kulluk (ibadet) yaptı. O Nûr perdelerin ardından ortaya çıkınca Allah O ışığı (Nûr) arza bıraktı. O Nûr ise gecede aydınlık saçan bir kandil gibi doğu-batı arasındaki herşeyi aydınlattı. Sonra Allahu Teala arzdan (toprak) Adem (as)'ı yarattı ve alnına O Nûru yerleştirdi. Sonra Adem (as)'den O Nûr oğlu Şît (as)'e geçti. Sonra O Nûr paklardan hayırlılara ve hayırlılardan paklara (temizlere) ta ki sonunda Abdulmuttalib oğlu Abdullah'ın sulbüne O'ndan da Amine'nin rahmine düşene kadar. Sonra Allah beni dünyaya çıkardı. Sonra Allahu Teala beni bütün rasullerin efendisi ve nübüvvetin (peygamberliğin) kapanışı ve alemlere rahmet kıyamette aydınlanmışlara rehber kıldı. Ve peygamberinin yaratılışının başlangıcı işte böyleydi ya Câbir."

Şifa isimli kitapta İbni Abbas (ra) Rasulullah (sas)'ın şöyle dediği rivayet etmiştir: **"Allahu Teala Adem (as)'ı yarattığında O'nun suyuyla beni arza (dünya) getirmiştir ve Nuh (as)'ın suyunda (sulbünde) gemiye bindim ve İbrahim (as)'ın suyunda iken ateşe atıldım. Allahu beni asillerin suyundan pakların rahimlerine ta ebeveynime kadar hiç zina olmaksızın naklederek getirtti."** (Seyyidimiz Muhammed (sas)'in ceddinde asla zina vuku bulmamıştır.)

İbni Câbir (ra)'den rivayet edilen hadis değişik yerlerde parça parça zikredilmiş ve ulema nezdinde sahih ve meşhur olarak nakledilmişlerdir.

Bunu izah etmek için deriz ki: Bu rivayetlerden sadece birini sahih hadis olarak nitelesek hepsini doğru olarak kabul etmek durumundayız. Mesela, Abdullah ibni Câbir (ra)'den gelen başka bir rivayet şöyledir:

"Allah'ın ilk yarattığı akıldır." Bu hadis meşhurdur. Diğer bir rivayette ise şöyledir:

"İlk yaratılan bir cevherdir." İbni Vehb'in rivayet ettiği hadis'de ise şöyle denmiştir:

"Allah'ın ilk yarattığı benim nûrumdur." Bu hadis ise hasendir. Başka hadis'de:

"Allah'ın ilk yarattığı benim ruhumdur." Ve bu da meşhur bir hadis'tir. Bu dört ayrı rivayette tanınan ve bilinen meşhur hadislerdendir ve alimler sürekli nakledegelmişlerdir.

Allahu Teala Peygamberin (sas) ruhunu yaratmıştır ve O'ndan da bütün ruhları yaratmıştır. Zira O (sas) bir hadis-i şerifte şöyle buyurmuştur: **"Ben ruhların babasıyım Adem de insanların."**

Ve Allahu Teala sonra Peygamberinin (sas) Nûr unu yaratmış ve sonra O Nûr dan bütün Nûr ları yaratmıştır. Rasulullah (sas) dedi ki: **"Ben Allah'ın Nûr'undanım ve mü'minler de Nûr umun gölgesindendir."**

İzahat: Sonra Allah bir cevher yaratmıştır. Bu cevher bir unsur olarak yaratılan unsurların ilkidir. Allahu Teala o cevherden arşı, gökleri, yerleri yaratmıştır. O Muhammed (as)'in hakikatinin aslıdır ve varlığın açılma derecesindeki durumu ve herşeyin kapısı ve aslı hükmündedir. Hem de üst ve alt cevherdir, zira üstte ve allta ne varsa hepsi O'ndandır. Melaikenin aslı, insanın aslı kısacası herşeyin hakikatinin aslı O'ndandır. Allah Subhanehu ve Teala'nın isimlerinin aslı da Rasulullah 'tır (sas).

Allah'ın isimlerinin aslı Nûr -u Rasulullah'tır (sas). Çünkü Rasulullah varlığın kapısı ve varlığın sonudur. Bunların tümü Nûr -u Rasulullah'tandır ve O Nûr'da (sas) toplanmıştır.

Ama ibni Vehb'in rivayetinde geçen: "Allah'ın ilk yarattığı kalemdir." Hadisinin izahına gelince:

El-Kalem herşeyi yazan en yüce kalemdir. O kalemden mürekkep değil ışık yani Nûr akarak herşeyi yazmıştır. O levh ise alem levhidir (tahtasıdır). O'na mutlak akıl da diyebiliriz.

Niçin mutlak akıl? Zira hem kendini bilmek için hem de Rabbini bilmek için. Çünkü o mutlak akıl Nûr'u Rasulullah'tandır (sas) ve kendisini mutlak akıl olarak adlandırmıştır. Hem kendisini Allah'ın kulu olarak bilir ve tanır hem de kulluk yaptığı Allah'ı bilir ve tanır. Kendisini ve Rabbini tanıyan mutlak akıl. Aynı zamanda O'nu Ruh-ul Azam olarak da adlandırabiliriz, çünkü bütün yaratılmışların aslıdır. Kur'an'daki ruh hakkındaki ifadeye gelince: **"Sana ruhtan soruyorlar. De ki: Ruh Rabbimin emrindendir."** (İSRA, 17/85)

Yani maddeden değil, Allah'ın emir aleminden aracısız ve vasıtasız doğrudan sadece Allah'ın emriyle gelen Nûr kastolunmaktadır. Ama Allah'ın yarattığı ise maddeden gelmiştir, mesela hayvanların sudan yapıldığı gibi. Allahu Teala Kur'an şöyle buyurmaktadır: **"Ve her canlı şeyi sudan yaptık."** (ENBİYA, 21/30)

İnsan ruhu Kudretullah ile gelen ilk şeydir. Ruh, Nûr anî Cevher olarak latif halde Allah'ın emrinden (Allah'ın meselesi) olarak gelmiştir. Ve O yoktan yaratılan mülktür.

Er-Ruh-ul Azam ilk yaratılandır ve Nebi Muhammed (sas)'in ruhudur. Bu nedenle Rasulullah (sas): **"Allah'ın ilk yarattığı benim ruhumdur."** Demiştir.

Zaman zaman, yer yer farklı isimlerle ifade edilse de aslında hepsi ilk yaratılanın farklı açılardan isimlendirilmesinden ibarettir. Ancak O şanlı Peygamberin (sas) ismi ve aslı azametli olduğu için farklı isimlerle ifade, izah ve tarif edilmektedir. Yani sonradan gelenlerin hepsi de O aslın sıfatları olarak ortaya çıkmışlardır. Bir aslın değişik isim ve tanımları da diye biliriz. Asıl ise bir ve pek azimdir. O asıldan başka ne varsa O asıldan gelmiştir. Allah yaradan ve ilk yaratılan ise İlk Nûr , İlk Akıl, İlk Ruh. Hepsi de aynı ve Peygamberimizin (sas) farklı bakımlardan tanımlarıdır.

Burada sübje Allah ve akuzatif (i-hâli) ise O'nun Rasulü Muhammed sas)'dir. "Ben elmayı yiyorum." Bu cümlede 'ben' sübje ve 'elma' ise akuzatif olduğu gibi. Demek ki Allah haricindeki herşey akuzatiftir ve O akuzatif ise Nûr -u muhammedi'dir, Muhammed'dir ya da Ruh-u Muhammed'dir, değişmez hepsinden maksat aynı hakikattir sallallahu Teala aleyhi ve sellem.

Haberde gelmiştir ki bir hadis-i kudsi'de şöyle buyurlulmaktadır: ***"Lavlake levlake ma halaktul eflake." "Sen olmasaydın, sen olmasaydın gezegenleri yaratmazdım"***

Demek ki asıl Muhammed (sas) ve onun dışındaki herşey O'ndandır. Değişik bir benzetmeyle: *'Peygamberin ruhu yaratılış ağacının tohumudur'* da diye biliriz.

O'na çok isim ve sıfat verilebilir ve bu durum da zaten O'nun büyüklüğünü ifade eder. O Muhammed'dir ve herşeyin cevheridir. Zira O (sas) İNCİ olarak da CEVHER olarak da anılmaktadır. Efendimizin (sas) kendi ifadesiyle: **"Allah'ın ilk yarattığı bir cevherdir."**

Başka bir rivayet ise şöyledir: **"Allah'ın ilk yarattığı bir incidir (dürret). Sonra Allah O inciye bakmıştır da O inci erimiştir."**

O (sas) Nûr anî olduğu için kendisine melek de denilebilir. Mahlukatın kader ve kazası olduğu için KALEM olarak da tanımlanmıştır. Çünkü O'nun (sas) Nûr undan bütün kainatın ve içindekilerin kaza ve kader olguları yazılmış ve yaratılmıştır. Sonra Rasulullah (sas)'a beden ve ruhuyla birlikte arşın öteleri miraç ettirilmiştir.

Rasulullah (sas) ne demişti?

Rasulullah (sas) demişti ki: **"Bütün peygamberler Allah'ı sena etmişlerdir ve Rabbim ise beni sena etmiştir (övmüştür). Hamd beni alemlere rahmet olarak gönderen, bütün insanlara beşir (müjdeci) ve nezir (uyarıcı) olarak yollayan, içerisinde herşeyin beyanı bulunan Furkan'ı bana indiren, ümmetimi en hayırlı ümmet kılan ve vasat (aracı) yapan, ve ümmetimi birinci ve sonuncu yapan yani Cennete ilk girecek insanlar kılan ama yaratılış sırası olarak en son insanlar olarak yaratan, sadrımı genişleten ve günahları bana engelleyen, ve zikrimi yücelten *("La ilahe illallah Muhammedun Rasulullah" derken Allah'ın ismi yanında Rasulullah'ı anmak ismini yüceltmektir)* ve beni açan ve kapatan yani Fatih ve Hatem kılan Allah'adır."**

Miraçda geçen bu dialogda İbrahim (as) demişti ki: "Ey peygamberler, Muhammed (sas) bununla sizi geçmiştir."

İmam Cafer-i Sadık (ra) şöyle dedi: "Allah Peygamberini Miraç Gecesi'nde gökler ve yerler üzerinde çömertce şereflendirmiş ve meleklerin önüne geçirmiştir. Sonra gök sakinlerine imam eylemiş ve Onlar içinde peygamberler (as) de vardı. Bu büyük şeref o gün Peygambere (sas) verilmiştir.

Bir sahih hadisinde Rasulullah (sas) şöyle buyurmaktadır: **"Allah verendir ben de dağıtanım. Kıyamette insanlar şefaatıma muhtaç olacaklar ta ki İbrahim (as)'a kadar. Halil-ur-Rahman dahi şefaatime ihtiyaç duyacaktır."**

Necmeddin-el-Kubrî İsra Suresi'nin tefsirinde şöyle demiştir: "Rasulullah (sas) isra (gece yolculuğu) yaptığında bütün peygamberlere (as) imam olmuştur.

Eş-Şifa isimli kitapda gelecek olan hadis yer almaktadır.

Cabir bin Abdullah (ra)'tan rivayetle Rasulullah (sas) buyurdular ki: **"Bana beş şey verilmiştir ki (bazısına göre altı), bunlar benden önceki peygamberlerden hiçbirine verilmemiştir:**

1. **Ben, bir aylık mesafede olan düşmanımın içine düşen bir korku ile yardıma mazhar oldum.**
2. **Yer bana tahur, pâk ve mescid kılındı. Her kim namaz vaktine girerse, nerede olursa olsun namazını kılar. Ümmetimden herhangi biri, namaz vakti girince, bulunduğu yerde namazını kılsın. (herhangi bir yerde)**
3. **Bana ganimetler helal kılındı. Hâlbuki benden öncekilerden hiç kimseye helal değildi.**
4. **Benden önceki Peygamberlerin her biri yalnız kendi kavimlerine gönderilirken, ben bütün insanlara gönderildim.**
5. **Bana şefaat etme yetkisi verildi."** (SAHİH-İ BUHARİ)

Rızık benim okumun gölgesi altındadır ve cihad mesleğimdir. Cennete ilk girecekler ümmetim arasından olacaktır ve yetmiş bin kişi hesapsız Cennete girecektir. Ve Allah bana başarı vermiştir, izzet ve (düşmanların kalplerini) korku vermiştir. Ve öncekilere yasaklanmışken ümmetim için ganimet helal kılınmıştır. Ve dinimizde zorluk yoktur (kolaylaştırılmıştır). Eş-Şifa kitabında bu şekilde nakledilmiştir.

Kabe'yi yıkmak için Mekke'ye sürülen filleri Allahu Teala'nın helak ettiğini biliyoruz.

Yine Eş-Şifa kitabında nakledildiğine göre Rasulullah (sas) şunları söylemektedir: **"Ademoğlunun efendisiyim ve Hamd sancağı elimdedir ama gurur yok. Adam (as)'e kadar bütün peygamberler (as) sancağımın altında olacaklar ve mahşerde topraktan kalkacak olanların ilkiyim ve Cennet kapısını açacak ve içerisine girecek olanların ilkiyim ve benimle beraber mü'minlerin fakirleri de girecek ama övünmek yok. Öncekilerin ve sonrakilerin en cömerdiyim ama övünmek yok. Ve ben Cennete girerken arkasından en çok gelinenim, çünkü Ehl-i Cennet yüzyirmi tür olacaktır ve onların sekseni ümmetimden ve geriye kalan kısmı diğer bütün ümmetlerin toplamı olacaktır."**

Eş-Şifa kitabında gerçek tevratta şunların yazılı olduğu nakledilmiştir: **"Ben yaratılan ilk peygamberim ve peygamberlerin de sonuncusuyum."**

Ve Rasulullah (sas) şöyle buyurdu: **"Ve ben uykudayken yerlerin bütün anahtarları ellerimin altına getirildi."**

Ve O (sas) dedi ki: **"Ben ümmî peygamber Muhammed'im ve benden sonra peygamber yoktur. Bana kelimelerin derli toplusu ve kelimelerin sonlanmışı verildi. *(Yani bir kelimeyle çok mana ifade eden ihatalı anlatım ve bir daha izah gerekliliği bırakmayacak şekilde sonlanmış ve sonuç halli kelimelerle konuşma özelliği)* Ve ben Cehennem meleklerini ve Arş'ın taşıyıcılarını öğrettim."**

Ve O (sas) dedi ki: **"Rabbim bana dedi ki: İste ya Muhammed! Ben de dedim: Ya Rabbi İbrahim'i Halil'in edindin ve Musa ile bir konuşma konuştun ve Nuh'u seçkin kıldın ve Süleyman'a kendisinden sonra hiç kimseye vermeyeceğin zenginlik verdin. Bunun üzerine Rabbim bana şöyle dedi: Sana verdiğim ya Muhammed onlardan daha iyisi. Sana Kevser'i verdim ve senin ismini kendi ismimin yanına koydum ki gökte çağrılır (söylenir durur). Ve senin için ve ümmetine için yeri temiz (pak) eyledim. Önceki ve sonraki günahlarını affettim. Ve sen yerde gezersin ama bağışlanmış olarak. Ve senden önce bunları hiç kimseye vermedim. Ümmetinin kalplerini Kur'an (Kitabı) yaptım. Ve şefaati senin için sakladım başka hiçbir peygamber için değil."**

İşte bu nedenle Efendimiz (sas) bütün halkın ta İbrahim (as)'a kadar şefaatine ihtiyaç duyacağını bildirmiştir.

Ve yine Rasulullah (sas) demiştir ki: **"Ben Abdullah'ım ve peygamberlerin sonuncusuyum. Adem balçıktayken ben peygamberlerin sonuncusuydum. Ben İbrahim (as)'in duası ve İsa (as)'ın müjdesiyim. (Ben Tevrat'ta geçen 'Muhammed Habibu-r-Rahman'dır' müjdesiyim). Allahu Teala buyurdu ki: "Seni bütün İnsanlığa umumi gönderdim ve ümmetine son ve ilk kıldım. *(Dünya hayatında son gelen ümmet ama aynı zamanda Cennete ilk girecek olan ümmet)* Ve senin, Benin Kulum ve Rasulüm olduğunu ifade edene kadar (Eşhedu en la ilahe illallah ve eşhedu enne Muhammeden abduhu ve rasuluhu) hutbelerini geçersiz kıldım. Seni yaratışda ilk göndermede son elçi kıldım. Ve sana Yedi Mesani verdim (7 hamd/övgü türü). Bunları senden önce hiçbir peygambere vermedim. Ve Ben seni Fatih (açan) ve Hatem (kapatan) kıldım."**

Demek ki Rasulullah (sas) Allah olmaktan başka hepsidir. O'nun (sas) hakikati mutlaktır. O (sas) Levh-i Mahfuz'dur, Kalem'dir, Kainat'tır, Akıl'dır, Ruh'tur ve HEPSI'DIR.

Rasulullah (sas) dedi ki: **"Ben ruhların babasıyım ve Adem gölgelerin babasıdır."**

Allahu Teala, Zat'ının kemaliyle Hakikat-i Muhammedî'ye tecelli etmiş ve O tecelli İsmullahi-l Azam olarak bütün batınların batını ve zahirlerin zahiri olarak yansımıştır. Sallallahu aleyhi ve sellem.

Muhammed (sas) Kemalullah ve Sıfatullah'ın O Nûr'daki tecellisidir, O Ruh'daki tecellisidir. O ruhuyla (sas) İsm-i Azam ile irtibatlı olandır o makamın sahibidir. İsmu-l Azam Peygamberin (sas) makamıdır. O (sas) İsmu-l Azam'ın batını (içi) ve zahiridir (dışı). Bunun kimse kokusunu dahi alamaz ve alanlar da zaten konuşamaz. Peygamberler (as) ve arzın kutupları, sıddıkları sadece Muhammed (sas)'in sıfatının tecellisidirler, ama Muhammed (sas) Allah Subhanehu ve Teala'nın kemali, esması ve sıfatının tecellisidir. O (sas) meleklerin Nûr'u ve tesbihidir. Yani melekler O'nun tesbihiyle tesbih etmekteler. O'nun (sas) nübüvveti Adem ve diğer peygamberlerin (as) nübüvvetinden öncedir. Melekler O'ndan (sas) önce başka peygamber tanımadılar. O (sas) Mutlak Peygamber'dir ve bütün peygamberler (as) O'nun (sas) halifesi ve takipçisidirler. Nihayet bizatihi kendi şeriatiyle geldi ve bütün önceki şeriatleri kaldırdı ama O'nun şeriatini iptal (nesh) eden hiçbir şeriat gelmedi. Çünkü diğer şeriatler de O'nun (sas) şeriatinden alınmadır ve değişik zamanların insanlarına gündemlerine uygun olarak kendi peygamberlerinin diliyle ifade edilen şeriatler Şeriati Muhammediyye'den neş'et etmiştir. O (sas) peygamberlerin ilki ve sonuncusudur. O (sas) ruh ve bedenle öncedir, zira O'nun beden maddesi herşeyin maddesinden önce mevcuttu ve herşeyin maddesi O'ndan geldi.

İbn El Cûzî dedi ki: **"Allahu Teala Muhammed (sas)'i yaratmayı murad ettiğinde Cibrîl (as)'e beyaz balçık getirmesini emretti. Sonra Cibrîl (as) el-Firdevs' meleklerinin yanına indi ve (şimdiki) kabrinin bulunduğu yerden bir avuç parlayan ak balçık alıp getirdi. Sonra o beyaz balçık Cennet pınarının suyunun buharıyla karıştırılarak nihayet beyaz bir inci olana kadar hamur gibi yoğuruldu. O inci yoğun ışık saçmadaydı. Sonra arş'ın, kürsi'nin, göklerin, yerlerin (bütün kainatın) melekleri O'nu tavaf ettiler ve Adem (as)'i henüz tanımadan O'nu (sas) tanıdılar. Sonra Rasulullah (sas) Allah'ın yarattığın her şahısa; Adem (as)'dan son insana kadar gönderildi."**

İmam-ı Suyutî ve Subkî bunu sahih hadis olarak kabul etmişlerdir.

Bu nedenle Rasulullah (sas) demiştir ki: **"Ve ben bütün insanlara umumi olarak gönderildim, Adem (as)'den Sur'a üfürülene** (mahşere) **kadar."**

İmam-ı Barizi de böyle nakletti ve Rasulullah (sas)'ın cemad ve hayvanat için de gönderildiğini ilave etti ve delil olarak Rasulullah'ın peygamberliğine şehadet eden ve doğrulayan kertenkeleyi, taşları ve Ağaçları zikretti. Evet, O (sas) cemad ve hayvanata da elçi olarak gönderilmiştir.

Allahumme salli ve sallim ve barik ala seyyidina Muhammedin ve ala âli seyyidina Muhammed, esselatu vesselamu aleyke ya seyyidi ya Rasulallah...

Hz. Ali (ra)'den gelen bir rivayet şöyledir: **"Ya Rasulallah, sen neyden yaratıldın? Diye sordum. Bunun üzerine Rasulullah (sas) gözlerini kapattı ve terledi ve dedi ki: "Ya Ali! Göklere miraç ettirildiğimde ve Rabbimin huzurunda iki yayın birleşimi kadar belki daha da yakın bulunduğumda ve pek çok bilgiler vahyettiğinde dedim ki: "Ey Rabbim, beni neyden yarattın? Bu sual üzerine Allahu Azze ve Cell: "Celalime yemin ederim ki sensiz ne Cennetimi ne de Cehennemi mi yaratırdım." Bunun üzerine sordum: "Beni neyden yarattın?"**

Dedi ki: "Ya Muhammed, senin Nûr'unun hikmetinin safiyetine baktığımda seni Kudretimle yarattım ve en güzel biçimde hikmetimle yarattım. Ve sonra O Nûr'u şereflendirmek adına Azametimin yanında eyledim. O Nûr'un, safiyet ve hikmet ışığından üç kısım çıkarttım. Seni ve ehl-i beytini o Nûr'un birinci kısmından yarattım. İkinci kısmından ise hanımlarını ve ashabını yarattım. Üçüncü kısımdan ise ehl-i beytini sevenleri yarattım. Kıyamet geldiğinde ya Muhammed, herkes kendi ailesinin, grubunun ve sevdiklerinin yanına gider ve ben O Nûr'u kendime geri çekerim. Ve sonra seni, ehl-i beytini, hanımlarını, ashabını ve sizi sevenleri rahmetimle Cennetime alırım. Bunları benden onlara haber ver ya Muhammed."

İbn El-Cûzî'nin El-Vefa isimli kitabından ve İbn Ebi Camra'nın Behcet-in-Nufûs isimli kitabından ve İbn Seba'nın Şifa es-Sudûr isimli kitabında yer alan bir hadis şöyle: **"Allahu Teala Adem (as)'i yarattığında sırtı üzerine Rasulullah'ın hakikatinden bir avuç bıraktı. Bunun üzerine Adem (as) kuş sesi gibi bir ses işitmeye başladı ve sordu: "Ya Rabbi bu ses neyin nesidir?" Allahu Teala: "O Nûr'u Muhammed'in tesbihinin sesidir ya Adem, O'nu peygamberlerin sonuncusu olarak senin belinden (sulbünden)çık artacağım. Al ya Adem O Nûr'u belinde taşı ama seninle Benim aramda bir sözleşme olması şartıyla. Asla temiz rahimlerden başka rahimlere vermeyeceğine dair söz vereceksin." Bunun üzerine Adem (as) dedi ki: "Tamam ya Rabbi, temiz erkeklerden temiz kadınlara aktarılacağına dair söz veriyorum ve bu şart ile sözleşmeni kabul ediyorum." Sonra Muhammed (sas)'in Nûr'u Adem (as)'in sırtında parlamaya başladı ve Nûr'u gören melekler siraya dizilip Adem'in sırtına bakakaldılar ve en güzeli gördükleri için SUBHANALLAH dediler. Adem (as) bunu görünce dedi: "Ya Rabbi, melekler sıraya dizilmiş arkamdan bakıyorlar." Allahu Teala dedi: "Ya Adem, O'nlar senin sırtından getireceğim Son Peygamber'in Nûr'una bakıyorlar." Adem (as) dedi: "Ya Rabb, O'nu (sas) bana da göster! Bunun üzerine Allahu Teala Adem'e O Nûr'u Muhammedi (sas) gösterdi. Muhammed (sas)'i gören Adem (as) hemen iman etti ve şehadet parmağını O'na doğrultarak şehadet getirdi ve LA İLAHE İLLALLAH MUHAMMEDUN RASULULLAH dedi. Adem (as) sonra dedi ki: "Ya Rabbi, O Nûr'u ön tarafıma getir ki melekler bana arkamdan değil önümden baksınlar." Bunun üzerine O Nûr Adem (as)'ın alnına getirildi. O Nûr (ışık) Adem (as) alnında güneş ve dolunay gibi parlamaktaydı. Melekler ise sıra sıra dizilerek O'nu izliyor ve gördükleri en güzelin karşısında SUBHANE RABBUNA diyorlardı. Bunu üzerine Adem (as) dedi ki: "Ya Rabb, O'nu öyle bir yere getir ki ben de göreyim. Bunun üzerine Allahu Teala O Nûr'u Adem'in şehadet parmağına getirdi. Adem (as) parmağına bakıp: "Ey benim Rabbim, O Nûr'dan belimde hiç kaldı mı?" Diye sordu. Allahu Teala: "Evet kaldı. O'nun ashabının Nûr'ları kaldı." Dedi. Adem (as): "Ya Rabbi, O'nların Nûr'larını da diğer parmaklarıma getir." Dedi. Bunun üzerine Ebu Bekr (ra)'in Nûr'u orta parmağa, Ömer (ra)'in Nûr'u yüzük parmağına, Osman (ra)'ın Nûr'u küçük parmağa ve Ali'nin Nûr'u ise başparmağa getirildi. Nihayet iki elinin de parmakları ışıl ışıl parıldamaktaydılar. Cennette kaldığı müddetce de öyle**

kaldı. Ne zaman ki Adem (as)'in dünyaya gelmesi vuku buldu işte o vakit O Nûr'lar Adem (as)'in ellerinden ve parmaklarından tekrar beline çekildiler."

Ve bir de şu rivayet var: **"Allahu Teala Adem (as)'i yarttığında O'na sorması için ilham verdi. Adem (as) şöyle sordu: "Ya Rabbi, beni neden Muhammedin babası olarak isimlendirdin.?" Rabbi O'na (as) dedi: "Başını yukarı kaldır ya Adem." Dedi. Adem (as) başını yukarı kaldırdığında Arşu-Ala'nın sadrında Nûr -u Muhammed'i gördü ve dedi: "Ya Rabbi, O Nûr da nedir? Allahu Teala dedi: "O senin zürriyetinden gelecek olan peygamberin Nûr'udur. O'nun gökte ismi Ahmed ve yerde Muhammed'dir. O olmasa seni yaratmazdım. Ne seni, ne gökleri ne de yerleri yaratmazdım."**

Ve El-Hâkim Ömer (ra)'in rivayet ettiği şu hadis-i şerifi sahih olarak nakletmiştir: **"Adem (as) Muhammed (sas)'in ismini Arşu-Ala üzerinde yazılmış görünce Allahu Teala Adem (as)'e: "Muhammed olmasa seni yaratmazdım." Demiştir."**

Ehl-i ilim ve O'nlar arasında İbnu-l Arabî Rasulullah'ın binlerce isminin olduğunu ancak en meşhur isimlerinin Seyyidina Muhammed, sonra Ahmed sonra Mahmud olduğunu söylemişlerdir. Bu nedenle diyebiliriz ki O'nun peygamberliği O isimler henüz herhangi bir yere yazılmadan mevcuttu. Sudan da önce idi çünkü Arş da sudan yaratıldı. O su ise Nûr'u Muhammed'in buharıydı. O'nun Nûr'undan Ruh'undan ve Beden'inden ilk meydana gelen su idi. Sonra herşey O sudan yaratıldı. Arş, Kalem, Levh-i Mahfuz. Bu durum henüz Peygamber Nûr'unun dağılımından önceydi. Allahu Teala'nın Kalu-Bela'da ruhlardan şehadet (söz) alması Nûr'un dağılım vaktiydi. Nûr dağılımında Allahu Teala: **"Ben sizin Rabbiniz değil miyim?"** (demişti de) onlar: **"Evet (Rabbimizsin), şahid olduk" demişlerdi.** (A'RÂF, 7/172)

Bu misak alma olayı Nûr'un dağılımında gerçekleşti Hakikat-i Muhammediyye (sas) bundan önce var idi. Önce O Nûr sonra O Nûr'un sonucu olarak su var oldu ve sudan da bütün herşey yaratıldı önceden de ifade ettiğimiz gibi.

Ebu Hureyre (ra)'den rivayet edilen bir hadis-i şerifte ise Rasulullah (sas) şöyle dedi: **"Herşey sudan yaratıldı."**

O halde su O'nun Nûr'undan yaratıldı ve herşey de sudan yaratıldı. Bu durumda O'nun Nûr'undan gelen ilk yaratık olan su için, peygamberin (sas) bir sıfatıdır diyebiliriz. Zira O'nun Nûr'undan ilk yaratılan su O'nun hakikatlerinden bir hakikattir.

İmam-ı Ahmed, Tirmizî ve İbni Mace'nin sahih ve hasen dedikleri gibi İbni Cerîr, İbnu-l Munzir ve Eş-Şeyh'in babası ve Beyhaki Ebu Ruzayn'nin şu rivayetini Esma ve Sıfat isimli kitabta naklettiler.

Ebu Ruzeyn (ra) dedi: **"Ben dedim ki: "Ya Rasulallah, mahlukaltı yaratmadan önce Rabbimiz neredeydi? Rasulullah (sas) dedi ki: "O (CC) Bütündeydi. Altında ve üstünde hava yoktu. Sonra Arşını (tahtını) su üzerinde yarattı."**

Diğer rivayette: **“Allah vardı ve O’nunla birlikte hiçbir varlık yoktu.”** Buyurulmaktadır.

Allah’tan başka herşey yaratılmıştır. Allah mekandan münezzehtir. Ancak Rasulullah (sas) bu suali ret etmemiş bilakis cevaplamıştır. Allah’ın muhakkak ki var olduğunu, ancak mekan şartı olmadan ve üstünde, önünde altında hava bulunmaksızın mevcut olduğunu anlatmıştır. O (CC) Azamet ve Celaline uygun olarak vardı. Arapça’da NEREDE sözcüğü AYNA olarak ifade edilirse sadece mekan ile bağlantılı kullanılmaz VARLIK yani MEVCUDİYET de sorulmuş olabilir .

Umumi Nûr , Muhammed (sas)’ın Nûr’udur. Muhammed (sas)’in Nûr’undan Allah’a bakılır. Allahu Teala’nın çevresinde olan Nûr Allah’ı görebilmek için olan Allah’ın Nûr’udur, Muhammed (sas) ise Allah’ın Nûr’udur .

Bunun izahı: Lamba’da ışık vardır ama ışık lamba değildir. Ama yine O ışık sayesinde lambayı görmek ve bilmek mümkündür. O umum Nûr’dan Allah görülür. Bu nedenle Allahu Teala Nûr Suresi’nde “O’nun Nûr’unun misali…”derken Muhammed (sas)’i işaret etmektedir. Allah Nûr’ullah sayesinde bilinir ve tanınır ve Kendisine ibadet edilir. Hava sonra yaratıldı önce yoktu. Allah’ın tecellisi olarak sadece Nûr vardı, Mustafa (sas)’nın Nûr’u. Nûr-u Muhammed (sas) Allah’ın bir mucizesi olarak NÛR - ULLAH’tandır. Demek ki Allahu Teala mahlukatı yaratmadan önce tecelli etti ve O tecelli ise Kendi Nûr’uydu. Ve yine demek ki Muhammed (sas)’in Umumi Nûr’u ve Umumi Hakikati Allahu Teala hariç herşeyi kuşatmıştır. Bütün kainat Nûr’u Muhammed (sas)’den yaratılmıştır ve yine O’nun vesilesiyle Allah tanınır, bilinir ve Kendisine kulluk edilir. Necm Suresi’nde ifade edilen: **“Nitekim (ikisi arasındaki uzaklık) iki yay kadar (oldu) veya daha yakınlaştı.”** (NECM, 53/9)

Sadece Allah ve Nûr’u vardı. İşte Rasulullah (sas)’ın kendisiyle miraç yaptığı hakikati budur. Yukarıdaki hadis’de ifade edilen O birtek Nûr ve umumi Nûr Allahu Teala’nın tecellisidir.

Su O Nûr’un buharından gelmiştir. Bu, umumi olarak varlığı ifade edilen Rasulullah (sas)’ın Nûr’u ve suyudur ve herşeyin kendisinden meydana geldiği ilk Nûr’dur. Tıpkı bütün dalların kendisinden çıkarak ışık saçtığı bir Ağaç gibidir. Muhammed (sas) Nûr ani’dir ve Nûr’dur. O Nûr’dan su damlacıkları damlamış ve su oluşmuştur. Bu nedenle yağmur yukarıdan aşağı doğru zahir ve hakikat olarak inmektedir ve batın olarak da Kur’an’dır. Zira Kur’an’ın Nûr’u mü’minlern uymaları için kalplerine yukarıdan inmektedir. İnsanlar ise yerli ya da yerdendir. Kur’an Vahyi mü’minlerin kalplerine gelir ve dolayısıyla insanları aydınlatır ve besler.

Bunun Allahu Teala’nın muradıyla da alakası vardır. Henüz sadece Allahu Teala ve O’nun Nûr’u Muhammed (sas) bulunduğunda Allahu Teala bütün mahlukatını yaratmayı ve O’nların rızıklarını takdir etmeyi murad ettiğinde, Nûr’undan Hakikat-i Muhammediyye (sas)’yi çıkartmıştır. O hakikatten Allahu Teala alemleri yaratmıştır, yukarıdaki ve aşadakileri, gökler gibi yukarıdakileri ve yerler gibi aşağıdakileri, Cennet ve Cehennemi vesaire muradına uygun olarak yaratmıştır. O, Subhanehu ve Teala Peygamberine peygamberliğini göstermiş ve öğretmiş ve Adem (as)’den önce O’na

(sas) pergamberlik müjdesini vermiştir. Diğer bir hadis'de ifade edildiğine göre Rasulullah (sas) peygamberken Adem (as) henüz ruhu ile bedeni arasındaydı. Sonra Muhammed (sas)'den bütün ruhlar gelmiştir. Sonra Mele-i Ala (yüce toplukuk) sakinleri meydana geldi Peygamber (sas)'den tevhîd dersi aldılar. Bu nedenle ruhların ırkı (türü) bütün ırklardan (türlerden) üstündür ve istisnasız bütün mahlukatın en büyük atasıdırlar. Hangi özellikleriyle diye akıllara gelebilir. Nûr'u Muhammed (sas)'den ilk yaratılan kapsamlı yaratıklar ve Nûr'u Muhammed'in gölgesi veya tecellisi olarak. Diğer yaratıklar ise sudan yaratılmışlardır. Yani Nûr'u Muhammed (sas)'in tecellisinden veya gölgesinden ruhlar meydana gelmiştir ve O Nûr'un buharı su damlaları olarak damlayınca onlardan da bütün diğer yaratıklar yaratılmışlardır.

Henüz hesaplanabilecek bir zaman yokken yaratma vakti geldiğinde önce Muhammed (sas)'in ismi beden ve ruh halindeyken meydana gelmiş ve balçığı (arızi/ topraksı yaratılışı) ise sonradan meydana gelmiştir. Ama O (sas) beden ve ruh olarak önceden vardı ve Muhammed olarak tanımlanmış ve kadr-u kıymeti henüz beşer olarak gelmeden Gizli Hazine olarak bilinmekteydi. O halde Allahu Teala'nın bütün hazineleri emirleri ve bütün hayırlar O'nun (sas) vasıtasıyla gelmektedir. Allahu Teala kaza ve kaderi yazmış ve kainatın tepesine bir kuppe olarak bırakmıştır. Dolayısıyla bütün yaratılmışlara bir çatı konumundadır.

Bir arş vardır bir de kürsî. Rasulullah (sas) şöyle buyurmuştur: **"Ya Ebu Zerr, yedi göğün kürsi yanındaki durumu bir zincir halkasının çöle bırakılmasından başka nedir ki!"** (Yani, gökler kürsi yanında çöle atılmış bir zincir halkası gibi küçük kalır.) Ve kürsî de arş yanında çöl üzerindeki bir zincirin ucu gibidir.

İbni Abbas (ra) Rasulullah (sas)'ın şöyle dediğini rivayet etti: **"Allahu Teala Levh-i Mahfuz'u beyaz bir inciden yarattı. O'nun yaprakları ise yeşil bir yakut içindedir. Kalemi de Nûr'dur kitabı da Nûr'dur . Allahu Teala Peygamberine iki menkibe ve iki derece vermekle O'nu bütün mahlukatından şerefli kılmıştır. Hiç kimse buna tamah edemez. Çünkü buna asla ulaşamazlar."**

Bunu nasıl izah ederiz? Şöyle ki, birinci rütbe ya da derece alimlerin de dediği gibi 3 şeydir: Ezelde bütün alemlerin aslı olan ve Allahu Teala'nın kemaliyle tecelli ettiği makamdır. Zat'dan, Esma'dan ve Sıfat'dan Hakikat-i Muhammediyye'ye ilk tecellidir. İşte O hakikat-i Muhammed (sas) herşeyin hakikatidir. O Nûr ve hakikatin ilki Nûr'u Ahmed'dir, hem ilk yaratılan hem ilk kamil insandır hem de bütün alemlere asıldır. Yani herşey O Nûr'dan yaratılmıştır.

İbnu Kattan'dan şöyle rivayet edilmiştir: **"Muhakkak ki Allahu Teala Nûr'unu (Seyyidina Muhammed (sas)'in Nûr'unu) Adem (as)'den önce yaratmıştır, hem de ondörtbin yıl önce."**

Başka bir rivayette ise: **"Ve O Nûr tesbih etti."** İlavesi vardır.
Burada ifade ettiklerimiz dedillere dayanmaktadır. Bu beyanlardan Allah'ın yarattıklarının tümünün aslının Muhammed (sas) olduğu anlaşılmaktadır. Bütün

yaratılan ve yapılanların aslı Muhammed (sas)'dir. Cabir hadisi bu konuda çok açıklayıcıdır ve diğer hadisler de konu bütününü desteklemektedir. Cabir'in rivayeti zaten mütevatir hadis derecesindedir ve Kur'an gibidir inkarı ve reddi mümkün değildir. Zerkânî de bu hadisi teyit ederek nakletmiştir. İmam-ı Buseyrî şiirinde: ***"Muhammed (sas)'e İlah demedikten sonra hepsini diyebilirsin.O bir inci idi ve herşey O inci'den yaratılmıştır"*** Demştir. Eş-Şifa kitabının sahibi ve diğer alimler bunu tasdiklemişlerdir.

Mesela, hurma çekirdiği hurma ağacının aslıdır, hurmanın aslı ve dalların aslıdır. Demek ki hurma ağacı ve hurma ve hurmanın özellikleri hurma çekirdeğinde mevcuttur. Hurma ağacının kendisi zaten hurmanın içindedir. Rasulullah (sas)'ın kainatla durumu da bunun gibidir. Rasulullah (sas) güneş ve kainat ise O güneşin ışığı gibidir. O bütün ışıkların (Nûr'ların) aslıdır, aynen bir annenin oğluna asıl teşkil ettiği ve su'yun canlıların aslı olduğu gibi.

Rasulullah (sas) bütün varlıkların kendisinden yaratıldığı bir yaratıktır. Allahu Teala O'nun dışında, O'ndan ayrı hiç birşey yaratmayı istememiş ve yaratmamıştır. Allahu Teala insanı, İlahî hikmeti gereği Adem (as)'in suret ve resminden başka biçimde yaratmak istememiştir. Buna hayret etme, bu normaldir, Çünkü olanlar Allah'ın hikmeti ve muradı gereği olurlar.

O (sas) bütün asılların aslıdır. Allah'tan gayrı herşeyin aslıdır. O'nun (sas) sağ tarafından bütün salihleri ve hayırları yaratmış ve sol tarafından bütün şerler yaratılmıştır. Bütün hayır kapılarının anahtarları sağ elinde ve şer kapılarının anahtarları da sol elindedir ve bütün hazineler O'nun ayaklarının altındadır. Mü'minlerin isimleri tam olarak sağ elindedir ve kafirlerin isimleri tam olarak sol elindedir. O (sas) dünyada ve ahirette mutlak halifedir ve bütün peygamberler (as) O'nun vekilleridir, bu vekalet sadece O'nun (sas) nübüvvetiyle ilgili rütbe ve makamıyla değil. O'nların (as) büyüklükleri elbette büyüktür, O'nun (sas) meydana gelişine kadar. Zira O'nun (sas) büyüklüğü yanında her büyük silinmektedir. Çözüm O'nun (sas) ellerindedir. Peygamberler (as) O'ndan rahmet almışlardır. Bu nedenle İsra ve Mi'raç Gecesi'nde O'nlara (as) imamlık yapmıştır. Bu nedenle mahşerde O'nlara (as) da şefaat edecektir. Ulema (alimler) davayı taşımakta kıyamete kadar O'nun (sas) vekilleridir. Zira alimler İslam'ı tebliğde, davayı taşımakta ve insanlara aktarmakta Beni İsrail peygamberleri (as) gibidirler. Evet, O'nun (sas) ümmetinin alimleri sadece dava taşıma ve aktarma yönünden O'nun vekilleridirler rütbe ve makam yönünden değil. Rütbe ve makamı sadece kendisine aittir, Allah'ın selatı ve selamı O'nun üzerine olsun.

Muhammed (sas) diğer yaratıklar yanında kimdir

veya O'nlarla mukayesesi nasıldır?

Muhammed (sas)'in kendi ifadelerinden okuyalım: **"Ben Kureyşî ve haşimî olan Abdullah'ın oğlu Muhammed'im. Ben kıyamette gelen ve kendisine en çok**

uyulanım. Cennet kapısını çalacak olanların ilkiyim. Mahşer meydanında toplanmak üzere topraktan çıkacak insanların ilkiyim. Ben onlara hutbe verecek olan hatibim ve umutları tükendiğinde onlara müjdeciyim. O gün Hamd sancağı benim elimdedir ama bunda övünmek yok. Ademoğulları içinde en cömerdiyim, Rabbim katında en şerefliyim ama bunda övünmek yok. Yerin kendisi için yarıldığı ilk kişiyim. Sonra Ebu Bekir ve sonra Ömer'dir. Sonra Cennetu-l Bakiye de yatanlar kalkarlar (Medine'de Mescid-i Nebevî yanındaki meşhur kabristan) ve yanıma gelirler. Sonra Mekke'de defnolunanların kalkıp gelmelerini beklerim. Ben kıyamette Ademoğullarının seyyidi/ efendisiyim. Ben kendisi için kabrinin açılacağı ilk kişiyim. Şefaat yetkisi alacak ve şefaat edeceklerin ilkiyim. Adem Oğullarının efendisiyim ama bunda övünmek yok. Liva-i Hamd sancağı elimdedir ama bunda övünmek yok. Adem (as)'den İsa (as)'ya kadar sancağımın altında olmayan hiçbir peygamber yoktur. Bütün peygamberlerin yöneticisiyim ama bunda övünmek yok. Peygamberlerin sonuncusuyum ama bunda övünmek yok.

Ben Arap'ların en hayırlısıyım ben birincisiyim tıpkı Suhayib'ın Romalıların birincisi, Selman'ın Farisi'lerin birincisi, Bilal'inde Habeşilerin birincisi olduğu gibi. Ben Kureyş içinde Arap'ça konuşanların en iyisiyim. Benim dilim İbni Bekir oğlu Beni Saad'ın dili. (Rasulullah (sas) O'nların lehçesi ile konuşurdu) Ben hayatta iken kavuştuklarıma ve benden sonra doğacak olanlara gönderilmiş bir elçiyim. Cennet kapasına dayanarak kapıyı ilk çalan olacağım. Müslümanların grubuyum ve Kevser havuzunun sahibiyim.

Ben Muhammed'im, Ahmed'im ve Mukaffa'yım yani kendisinden başka kimsenin gelmediği sonuncuyum ve el-haşr'ım ve tevbe ve rahmet peygamberiyim. Ben Muhammed'im, Ahmed'im ve rahmet ve melhamet (cihad) Elçisi'yim. Ben cihadla gönderildim. Ben atam İbrahim (as)'in duasıyım ve ismimle geleceğimi en son müjdeleyen İsa (as)'nın müjdesiyim. Ben hikmet eviyim ve Ali de o evin kapısıdır. Ben ilim şehriyim Ali de o şehrin kapısıdır. Bütün peygamberler (as) halkın çocuklarıdır, anaları farklı ama dinleri birdir. Ben mü'minler katında kendilerinden öncelikliyim. Ben Allah'ın şahidiyim. Mahşerde durumu zor olanın ardından giderim, ta ki Allah O'nu yükselterek Cennetine koyana kadar." Rasulullah (sas) kendi hakkında bunları söylemiştir.

Rasulullah (sas)'ın babası Abdullah'ın ataları ta Adem (as)'e kadar Ademoğullarının en iyisidirler. Ve Vehb'in kızı Âmine'den ta Hz. Havva'ya kadar Rasulullah (sas)'ın bütün anneleri sıddikalardandırlar. Ve süt anneleri de insanların en temizlerindendir. Ataları ve anaları ta Adem (as)'e ve Hz. Havva'ya kadar en temiz ve en hayırlılardandır. Kadınların efendisi Âmine erkeklerin efendisi Abdullah'tan hamile kalınca o iki hayır Kutupları, yaratılmışların en hayırlısını ve efendisini ortaya çıkartmak için buluşmuş oldular. O'nun (sas) doğumundan sonra bütün putlar helak oldu. O (sas) Rebiulevvel'in 12'sinde sabah namazına yakın bir vakitte doğdu. Geceyi gündüzle bağlamak ve zulumatın (karanlığın) üzerine nur (ışık) getirmek ve karanlığı aydınlığa tebdil etmek için. O vakte kadar melekler gökleri yukarılardan haber çalmak isteyen

şeytanlardan korurlar ve o'nları taşlarlardı. Ancak Rasulullah (sas)'ın doğumundan sonra şeytanlar yukarılara çıkıp haber çalma imkanına sahip değillerdir. Dünya göğünün dışına çıkamazlar ve aşağıdan taşlanırlar. O'nun (sas) doğumuyla Kayserlerin sarayları yıkılmış ve yüzlerce belki binlerce yıl hiç sönmeyen mecusilerin şirk yaparak tapındıkları ateşleri sönmüştür. Hz. Âmine Rasulullah (sas)'ın doğumunda üç tane sancak (bayrak) görmüştür. Biri doğuda biri batıda üçüncüsü de Kabe üstündeydi. Sonra doğum sancıları başlamış ve nihayet Kainatın Efendisinin (sas) doğumu gerçekleşmiştir.

Önemli bir bildiri: Tahiyatta "Allahumma salli ala Muhammadin ve ala ali Muhammad" derken Rasulullah'ın isminin önünde 'Seyyidina' sözcüğü kullanılmaz diyenlere duyurulur ki! Rasulullah (sas) kendisi ne buyurur? "Ben Cennet ehlinin seyyidiyim, Ademoğullarının seyyidiyim ama bunda övünmek yok. Allahu Teala Yahya (as) için O bir seyyiddir (efendidir) derse buna ne demeli. O halde bize ne oluyor da bütün peygamberlerin imamına seyyid demiyoruz. Tahiyyatta ismi okunacak durumda olan birine neden seyyidina Muhammed demeyelim? Eğer 'bana seyyid demeyin' demişse kendisi bu O'nun (sas) tevazuundandır. O'nun (sas) değerini bu derece bilip de seyyid demeyenler İslam'a göre vebal altındadırlar.

Ensar'dan bir kabile şeyhi vardı toplumda oldukça saygı değer gören birisiydi, Rasulullah'ın geldiğinde O zat yanında oturanlara seslenerek "Seyyidiniz için ayağa kalkın." Demiştir. Biz niçin O'na (sas) seyyid demiyelim.

Es-selamu aleyke ya Siracu-n-Munîr (aydınlatan lamba).

Es-selamu aleyke Eyyuhes-sadıku-l Emîn (doğru ve emin olan).

Es-selamu aleyke ya Rahmet-Allah lil alemîn (alemlere Allah'ın rahmeti)

Es-selamu aleyke ya Fatih ya Hatem. Bütün kapalılıklara Fatih ve kendinden öncekilere kapanış olan.

Es-selamu aleyke ya Ebu-l Kasım'ın babası.

Es-selamu aleyke ya Allah'ın en büyük halifesi bütün yaratılmışlar içinde ve ve arzda.

Es-selamu aleyke ya El-Azam'ın tecelliyâtı.

Es-selamu aleyke bütün yaratılmışların bütün lisanlarından.

Es-selamu aleyke bütün selam çeşitleriyle.

Es-selamu aleyke sen'den sana ve ruhların hakikatlerinden sana.

Es-selamu aleyke senin en büyük hakikatinden sana.

Es-selamu aleyke en büyük olan Allah'tan sana.

Es-selamu aleyke yarattıklarınının nefeslerini yaratandan sana.

Es-selamu aleyke ya Habiballah, ya Rasulallah.

Es-selamu aleyke her selam ile.

Es-selamu aleyke ya Rasulullah'il Azam.

Allahumma Salli ala Sayyidina Muhammad, kapalıları açan ve öncekileri (dönemleri) kapatan ve Hakk'tan Hakk'a başarılı olan. Sırat-ı Mustakim'e hidayet eden. Ve selam O'nun üzerimizdeki hakkı olarak ailesine O'nun Hakk katındaki değerince olsun.

Es-selamu aleyke ya seyyidina ya Mevlana Muhammed.

Es-selam Allah'tan ve bütün halkullah'tan sana olun ey Abdul-Muttalib oğlu seyyidina Abdullah'ın oğlu.

Es-selamu Fadlullah'tan sana.

Es-selamu sana seni bütün mahlukatı üzere faziletli kılandan.

Es-selamu aleyke Eyyuhennebiyyu ve rahmetullahi ve berekatuh.

Es-selamu aleyke ey kadınların en şereflisi olan Vehb'in kızı Hz. Amine'nin oğlu.

Es-selamu aleyke Allah'tan sana ey beşir (müjdeci) ve ey nezir (uyarıcı).

Es-selamu aleyke Allah'ın yarattığı her selam ile. Allahumme salli ala seyyidina Muhammed. Öyle bir salatu selam ki ya Rabb, onunla hepimize hayır kapılarını aç ve bize ihtiyaçlarımızı kolay eyle ve bütün şer kapılarını bize onunla kapat ve tüm zorlukları bizden uzaklaştır.

Allahumma Salli ala Sayyidina Muhammad, kapalılıkları açan ve Hakk için Hakk ile yardımcı olan. Allah'ın Sırat-ı Mustakim'ine hidayet eden. Ve selam O'nun üzerimizdeki hakkı olarak ailesine, O'nun Aliyyu-l Azim Allah katındaki değerince olsun.

Selat ve selam sana olsun ya Rasulallah. Senin üzerimizdeki hakkını verecek selatu selam olsun sana. O salevatı Allah sana yapsın ve bizim adımıza yazsın ve bizden sana havale etsin ve seni bundan haberdar etsin.

Muhammed (sas)'in hakikati bütün hakikatlerin hakikatidir. O (sas) vesiledir. Makam-ı Mahmud'un sahibidir. Tevhid bakımından herşey O'nun içindedir. Allah Kendi Zatıyla kaimdir ve Kendisinden Kendisine tecelli etmiştir. Sonra Allahu Teala görünmesi ve

bilinmesi için gayrına tecelli etmek istedi, Kemalatının başkaları tarafından görülmesini murad etti. Bir aynanın karşısına geçtiğinde sen ayrısın, ayna ayrı ve aynadaki görüntü ise yine ayrıdır. Aynadaki sen değilsin ama senin tecellin yani yansımandır. Ayna Muhammed (sas)'in hakikatidir. Allahu Teala Kemalatının ve Nur'unun görülmesini istediğinde Hakikat-i Muhammediyyeye tecelli etti. Muhammed isimli ayna Allah Subhanehu ve Teala'nın göründüğü bir tecelli (yansıma) aynasıdır. Muhammed aynasında görünür Allah Subhanehu.

Muhammed (sas) ile mahlukatın durumu ise bir Ağaç ile göldesinin durumu gibidir. Ağaç Muhammed (sas)'dir ve ağacın gölgesi ise O'nadan (sas) yaratılanlardır. O Ağaç olmasa elbette gölgesi de olmayacaktır.

O Ağaç Allah için yaratıldı, Allah'ın Zat'ı için, Allah'ın tecellisi için. Nur'unda tecellisiyle görülmesi için. O'nun Nur'u Rasulullah (sas)'tır ve burada Ağaç olarak örnek verdik. Allah ağacın gölgesini Ağaçtan Ağaç için yaratmıştır. Nur Suresi'nde geçen ZEYTİN AĞACI Rasulullah (sas)'tır, ve sönmeyen ışığı kendisinden değil Allah'tandır.

Şöyle bir misal daha yapalım: Karanlık bir oda düşünelim. Hiç birşey görünmüyor. Sonra ışık şalterine dokunduğumuzda ne olur? Işığı görürüz ama ışıktan dolayı lamabyı göremeyiz ama lambanın varlığına kesinkes tanık oluruz. Bir de o ışığın gölgesi vardır. Lamba Allahu Teala'ya mecazdır ışık Rasulullah'a sallallahu Teala aleyhi ve sellem mecazdır, gölge de mahlukata mecazdır. Işığın varlığı gizli bir hazine olan lambanın varlığına bağlıdır. Lamba bilinmeyi istemiş ve ışığı ile tecelli etmiştir. Ve ışık olmasa gölge de olmazdı.

Rasulullah (sas)'ın hakikatinin ilk derecesi Vahdaniyyetle alakalıdır. Allah'ın kendi Zat'ından kendisine tecellisidir. Sonra başkalarına kemalatını göstermek murad etmiş ve Hakikat-i Muhammediyye'sini meydana çıkarmıştır. Kendi Nur'unda çıkan bir Ağaç gibi. Başkalarına hicap olarak. Sonra O Ağaç bir resim oluşturdu ve O resim ise Allah Nur'unun gölgesidir. Yani Allah'ın Nur'u Ağaç'tan geçerek ağaca gölge olmuştur. Ağacın gölgesi ise ağacın ikinci hakikatidir. O Ağaç Rasulullah (sas)'tır ve Ağaç kendiliğinden ışık saçamaz ancak Allah tarafından ışık saçar.

Şöyle bir misal daha yapalım: Karanlık bir oda düşünelim. Hiç birşey görünmüyor. Sonra ışık şalterine dokunduğumuzda ne olur? Işığı görürüz ama ışıktan dolayı lamabyı göremeyiz ama lambanın varlığına kesinkes tanık oluruz. Lamba Allahu Teala'ya mecaz ve ışık da Rasulullah'a sallallahu Teala aleyhi ve sellem.

Demek ki bütün hakikatler O gölgeden gelmektedir. O gölge ise O Ağaç için yaratılmıştır. O Ağaç giderse O gölge de kalmayacaktır. Çünkü O gölge Allah tarafından getirilen ikinci derecedir. Bu nedenle ağacın gölgesinden dolayı Rasulullah (sas) yaratılanlar için varlığın merkezi durumundadır. O ağacın gölgesinden ruhlar alemi ve madde alemi yaratılmıştır. Manevîler ve maddîler O'ndan yaratılmıştır. O Ağac'ın gölgesinden gelen bütün maddi ve maneviler O Ağaç tarafından yetiştirilmiştir.

O'nlara herşey O Ağaç'tan gelmektedir. Allahu Teala ile mahlukat arasındaki Merkez Nokta ise O Ağaçtır. Bu nedenle O (sas) umumidir (genel) ve bütündür. Herşey Nur'u Muhammed (sas) ve su'dan gelmiştir.

O Ağaç Muhammed (sas)'in makamı ve hakikatidir. Ne O ışık (nur) ne de O gölgedir. Ağaç ile gölgesi arasındaki farkı gözetmek gerekir. O Ağaç özeldir ve bütün herşeyi ve özellikleri toplayıcıdır. Bütün isim ve sıfatlar apaçık Ağaçtadır ve ağacın gölgesinden de isim ve sıfatların gölgeleri meydana gelmiştir. İsim ve sıfatların gölgeleri ağacın gölgesinin derinliklerine kadar gitmişlerdir. Bundan dolayı Hamd ortaya çıkmıştır. Zira Allah'ın hamd'i O Ağaç'tadır. Allah'ın Kemalatı O Ağaç'ta tecelli eder. O halde O Ağaç tecelli olarak Allah'ın Gölgesidir ve Ağac'ın gölgesi de bütün mahlukattır. İsim ve Sıfat'ların hakikatleri Allah Subhanehu ve Teala'nın tecellisi olarak O Ağaç'tadır. Allah'ın Kemalatı O Ağaç'ta tecelli etmektedir. Nur Suresi'nde bahsi geçen Zeytin Ağacı **Muhammedî Ağaç'tır** ve anlattığımız bu mananın mecazıdır.

İki mesele için: Birincisi Allah'ın tecelli ettiği hakikat olan Nur'u Muhammedî (sas)'nin hakikati. İkincisi O tecellinin gücünden meydana gelen gölge yani misalimizdeki Ağacın gölgesidir. O gölgeden işte maddî ve manevî, kainatın bütünü ve parçaları meydana gelmiştir. İki Mesele: Birincisi Ağaç ikincisi Ağac'ın gölgesi Allah'ın Nur'u olan Nur-u Muhammedî'dir ve O Nur'un gölgesi ise O Nur'un gücleridir.

Bu nedenle Allah'ın Rasulü (sas): **"Allah'ın ilk yarattığı benim Nur'umdur."** Demiştir. Ve yine bu nedenle O (sas) bütün ruhların babasıdır ve nurların Nur'udur. İlk tecelli O Ağaç'tır ve ikinci tecelli ise O Ağac'ın gölgesidir. O birinci tecelli olarak ikinci tecellinin aslıdır. İkinci tecelli Ağac'ın gölgesidir ve universumun Nur'u ve bütünüdür. **"Allah göklerin ve yerin Nur'udur."** (NUR, 24/35) Ayetinde ifade edildiği gibi. Yani gökler ve yerler Allah'ın Nur'udur. Burada ifade edilen Nurullah Ağac'ın gölgesidir ve dolayısıyla gökler ve yerlerdir. Göklerin ve yerlerin Nur'u da Allah'ın Nur'udur.

Cabir ve el-Şuhabay hadisinde de görüyoruz ki Allahu Teala Peygamberine (sas) Adem (as)'den önce peygamber olduğunu ve Rasulullah'ın nübüvvetinin Kurb yani Yakınlık Makanı'nda olduğunu bildirmiştir. Levh ve Kalem ve yazılanlardan önce. Arş ve sudan önce. Demek ki Rasulullah (sas) bütün mahlukun aslıdır.

Bu nedenle Allahu Teala**: "Ve her canlı şeyi sudan yaptık."** (ENBİYA, 21/30) Buyurmaktadır. Demek ki canlılar Nur'un gölgesinin buharından yaratılmışlardır.

Ebu Hureyre (ra) dedi ki: **"Ya Rasulallah, seni görünce nefsim hayırlı ve gözlerim neşeli oluyor. Bana herşey hakkında bilgi ver ey Allah'ın Elçisi, dedim. Sonra Rasulullah dedi ki: "Herşey sudan yaratıldı." Bunun üzerine dedim ki O sudan kast ettiği Nur'undan bir damla terdir. Allahu Teala O Nur'a: "Bana yaklaş dediğinde yaklaştı ve benden uzaklaş dediğinde uzaklaştı ama Rabbinin heybetinden utandı ve o utanmadan dolayı O Nur'dan bir damla ter damladı. Sonra o damla titredi ve bir deniz oldu. O denizin üzerinde köpük oluştu ve o köpükten yerler yaratıldı. O damlanın buharı tabiatiyle yukarı çıktı ve gökleri**

oluşturdu. Sadece o utanmadan meydana gelen bir damlacıktan neler oldu! Sonra Allahu Teala Arşı O'nun alnındaki Nur'dan yarattı."

Bu rivayet olsun her canlının sudan yaratıldığını beyan eden ayet olsun: **"Bundan önce ise O'nun Arş'ı su üzerindeydi."** (HUD, 11/7) Ayetini açıklamaktadırlar

Beyhaki isimlerde bahseder Ebi Razin'in oğlu İbni Mardaviyah dedi ki: **"Ya Rasulallah, mahlukatı yaratmadan önce Rabbimiz nerde idi? Dedim. Rasulullah: "O bütündü, altında hava yoktu ve arşını su üzerinde yarattı, dedi."**

Bu nedenle su hakikatlerin hakikatidir. Ve bunların hepsi birer tecellidir. Su Nur'dandır ve Kur'an Nur'dur.

Allahu Teala Kur'an'da şöyle buyurmaktadır: **"Gökten size su indiren O'dur."** (NAHL, 16/10)

Durrul Mansur isimli eserde ise o ayetin tefsiri şöyle verilmektedir: *"Allah gökten Kur'an indirdi ve erkeklerin akılları O'nu taşıdılar."*

Demek ki Rasulullah (sas) nuranî sudur aynı Kur'an'ın olduğu gibi.

İbni Cerîr Hz. Ali (ra)'den rivayetle Rasulullah (sas)'ın şöyle dediğini bildirdi: **"Allahu Teala Adem (as)'den ve sonra gelen her peygamberden Muhammed (sas) hakkında O'na inanacaklarına ve O geldiğinde O'na tabi olacaklarına dair söz aldı. Ve Allahu Teala peygamberlerden, kavimlerinden Muhammed (sas)'e inanmaları için söz almalarını emretti.Şundan dolayı ki Adem henüz ruhuyla bedeni arasındayken Rasulullah peygamberdi (sas) ve Rasulullah (sas) bütün insanlığa gönderildi."**

Rasulullah (sas) başka bir hadiste şöyle buyurmaktadır: **"Ben bütün insanlara umumen gönderildim."**

Yani ilk insandan son insana kadar. Bu nedenle Allahu Teala yarattığı her peygamberden söz aldı ve hepsi de bu konuda Allah'a söz verdi ve şehadet getirdiler. Ve Allah dedi ki: **Ben de sizinle beraber şahidim ve ruhlar da Kalu-Bela'dan beri.**

Ve Ebu Ya'la Cabir (ra)'dan Rasulullah'ın şöyle dediğini rivayet etti: **"Musa aranızda olsa bana tabi olurdu."**

Allahu Teala Adem (as)'den önce ruhlardan söz aldı. Peygamber ruhlarından da söz aldı. Adem (as) henüz yaratılmadan önce hem kendilerinden hem kavimlerinden Rasulullah'a iman edeceklerine dair söz aldı. Demek ki Rasulullah (sas) Adem (as)'den kıyamete kadar aktif olarak meydandadır. Şimdi O (sas) güç ve eylemiye mevcut. Kendisinden önce gelenler için eylemiyle ve kendisinden sonra gelenler için gücüyle mevcuttur.

Rasulullah (as) annesi Hz. Âmine'de iken beşeriyeti hazırlanmaktaydı ve ana rahmi O'na hakikati ile beşeriyeti arasında perde oldu. Ana rahmi, O'nun (sas) ileride kafasının (aklı) insanlarla ünsiyet kurup diyalog kurabilmesi, yiyip içebilmesi, uyuması evlenmesi kısacası beşeri ihtiyaçlarını karşılayabilmesi için adeta bir hazırlık odasıydı. Bu nedenle hüzünler içinde kala kaldığında Allahu Teala O'nu (sas) isra ve miraç gecesinde yukarı, Efendimizin kendi aslı ve hakikatine çıkararak aslını, gerçeğini bildirdi ve bununla Habibini (sas) teselli etti.

Hz. Ali (ra) dedi Radulullah (sas) şöyle buyurdu: **"Kimin mevlası isem Ali de O'nun mevlası (şeyhi)."** Tirmizî, Nesai, Muslim ve Ahmed böyle rivayet ettiler.

Ve yine Rasulullah (sas) dedi: **"Seni sadece mü'min sever ve senden sadece münafık nefret eder."**

Ali (ra) şöyle rivayet etti: **"Allah hiçbir peygamberi, Muhammed (sas)'e hayatında rastlarsa O'na tabi olacağına, destekleyerek iman edeceğine dair kendisinden söz almadan göndermedi. Ve her peygamber kendi kavminden bu konuda söz almakla görevlendi."**

Ve İbni Abbas (ra) aynısını rivayet etmiş ve O'nun rivayeti İbni Kesir tefsirinde Rasulullah (sas)' övgü olarak yer almaktadır.

Ve Rasulullah (sas) buyurdu ki: **"Ben yatatılmışların tümüne umumen gönderildim."** Yani öncekilere ve sonrakilere.

O'nun nübüvvet hakikati apaçık ortada Adem (as)'den ve ruhundan önce bütün peygamberlerden önce O (sas) peygamberdi. Bu nedenle kıyamette bütün peygamberler (as) O'nun sancağı altına geleceklerdir. Yani Adem (as) zamanında Muhammed (sas) çıkagelse Adem (as) O'na (sas) uymaktan başka yol bulamayacaktı. Çünkü ortada sözleşme var. Allahu Teala istisnasız bütün peygamberlerden (as) söz aldı. Ve O'nun kabrinin bulunduğu yerden toz alındı ve Kabe'den de ve nihayet Kabe yanında da doğdu. Rasulullah'ın aslı Medine'dir beni Neccar kabilesinden. Annesi de Medine'dendir. Rasulullah (sas)'ın Kabe yanında doğması O'na bir hürmetdir.

Allahu Teala yerlere ve göklere şöyle buyurdu: **"İsteyerek veya istemeyerek gelin." İkisi de: "İsteyerek (İtaat ederek) geldik" dediler."** (FUSSİLET, 41/11)

Yer Rasulullah (sas)'dan ve gökler Kabe üzerinde olan Beyti-l Mamur'dandır. Yer'in Rasulullah (sas)'ın Ubudiyet'inden (kulluğundan) aldığı nur yukarı ta Beyti-l Mamur'a çıkmaktadır. Kabe, Medine'de Rasulullah'ın (sas) kabri ile bağlantılı olarak yer'in (arzın) göbeğidir. O'nun (sas) kabrinin toprağı ile Kabe ve Beyti-l Mamur arasında bir bağ vardır. Beyti-l Mamur göklerde nur'dur. Yer ise O'nun (sas) kabri ve Kabe bağlantısıyla ve Kabe de Beyti-l Mamur'la nuranî bir bağlantıdadır. O halde gökler ve yer Nur'u Rasulullah (sas) bağlantısıyla Allah'a isteyerek gelen itaatkarlar olmuşlardır. Çünki O (sas) yaratılışta asıldır ve herşey O'nu takip eder ve O'na (sas) göre

düzenlenir. Herşey O'nun varlığı için var ediliyor. O (sas) olmasa Allah'tan gayrısı olmazdı. Allahu Teala herşeyi Rasulullah (sas) sebebiyle yarattı. Peygamberin (sas) beşeri ham maddesi diyebileceğimiz balçığı Medine'den alınmış ve Mekke'dekiyle karıştırılmıştır. Bu bağlantı nedeniyle Kur'an Mekke ve Medine'de nazil olmuş ve ayetler tanımlanırken Mekki ya da Medeni ayet olarak tasnif edilmişlerdir. Mekke ve Medine'ye Kur'an nereden gelmektedir? Elbette yukarıdan, yani gökten. Demek ki Mekke, Medine ve gökler arasındaki bağ burada da bariz bir şekilde görülmektedir.

Seyyidina Rasulullah (sas)'ın babası Mekke'den annesi ise Medine'dendir. Babasının amcası da Medine'dendir. Kendisi de Medine'ye geldi ve kabri de oradadır.

Hâkim Hz. Ömer (ra)'in rivayetini sahihinde naklediyor: **"Adem (as) Muhammed (sas)'in ismini arş üzerinde gördüğünde Allahu Teala O'na dedi ki: "seni sadece Muhammed (sas) için yarattım."**

Hâkim'in İbni Abbas (ra)'dan ettiği rivayet ise şöyledir: "Allahu Teala İsa (as)'a şöyle vahyetti: "Ümmetine emret Muhammed'e iman etsinler. Çünkü Muhammed olmasa ne Adem'i ne Cenneti ne de Cehennemi yaratırdım. Ve Ben arşı su üzerinde yarattım ve sonra arş sallandı Ben de LA İLAHE İLLALLAH MUHAMMEDUN RASULULLAH YAZDIM. Bunun üzerine arş sakinleşti.

Şifa es-Sıkam isimli kitapta Hâkim'de ve Subkî'de yukarıdaki hadisin sahih olarak yer aldığını bildirmektedir.

İbni Abbas (ra) Rasulullah (sas)'ın şöyle dediğini rivayet etmektedir: **"Cibrîl bana geldi ve dedi ki: "Allah, sen olmasaydın ne Cenneti ne de ateşi yaratırdım, dedi"**

Ali (ra) da Allah'ın Rasulullah (sas)'a şöyle dediğini rivayet etmiştir: "Senin için arz yaratıldı ve su verildi. Denizlerin dalgaları oluştu ve gökler yukarı çekildi. Ve sevap ve azap ortaya çıktı.

Allahu Teala Nur'u Muhammed (sas)'in her varlığa sebeb olacağını biliyordu. Rasulullah'ın varlığı Adem (as)'e ve başkalarının da var olmalarına sebeptir. Adem (as)'in bedeni Rasulullah (sas)'ın bedeninin yaratılması için yaratıldı. Ve Allahu Teala'nın yarattıkları hakkında şu kanunu vardır. Her yarattığını bir sebeple yaratır ve bir sebeple bağlantılı yaratır.

O Subhanehu ve Teala şöyle buyurmaktadır: **"Ben, cinleri ve insanları ancak bana ibadet etsinler diye yarattım."** (ZÂRİYÂT, 51/56)

Allahu Teala bizi ve sizi bu ilimden faydalandırsın ve Haikat-i Rasulullah (sas)'ı daha çok tanımayı ve tanıdıkça daha çok sevmeyi ve dolayısıyla O'na (sas) uymayı, tâbi olmayı nasip etsin ve sonuç olarak Allah da bizi sevsin.

Vel-Hamdu Lillahi Rabbil alemin. Ve sallallahumma ve sellim ve bârik alâ Seyyidina Muhammad, ve alâ âli Seyyidina Muhammad.

Ya Rasulallah (sas) senin hakikatini daha fazla yazamadığım için senden özür dilerim.

Senin hakkında bildiklerimi zaten yazamam.

04.11.2013 / 1. Muharrem 1435

SEYYİD MAGDY (MECDÎ) DAWOUD